

W. Teerink

Spoorstraat 7C
7051 CG Varsseveld

Geacht college, geachte raadsleden,

Mijn naam is Willy Teerink en ik woon in Varsseveld. Graag wil ik vanavond mijn verhaal doen over het voortbestaan van de zwembaden in deze gemeente.

Openbare zwembaden vormen een belangrijk onderdeel van het voorzieningenniveau. Diverse groepen binnen de samenleving maken gebruik van de zwembaden: jongeren, ouderen, mensen met een handicap en de leden van de diverse watersportverenigingen. Gezien het intensieve gebruik van de zwembaden is er geen reden om ze te sluiten. Er is geen sprake van leegloop en de bezoekersaantallen vormen daartoe het bewijs.

Het College van burgemeester en wethouders ziet dat kennelijk anders. De kosten voor de zwembaden moesten plotseling gehalveerd worden. Er werd besloten om 50% minder uit te geven aan de zwembaden en wat de gevolgen daarvan zouden zijn, was van latere zorg. De kaders werden vastgesteld, waarbij de bezuiniging van 6 ton een keiharde eis was. Het college kwam met het idee om dan maar gebruik te gaan maken van de zwembaden in Duitsland. Emmerich en Bocholt waren voor het college de beste alternatieven. Over de zwembaden in Doetinchem, Lichtenvoorde en 's Heerenberg – die veel dichterbij liggen – werd niet gesproken. Of er werkelijk capaciteit is bij de Duitse zwembaden, valt nog maar te bezien. Daarnaast is het een regelrechte ramp om met het openbaar vervoer in Duitsland te komen.

Eind vorig jaar kwam er een rapport van bureau Andres, waaruit bleek dat je niet zomaar 50% kunt korten op subsidies, zonder dat dit enorme consequenties heeft. Erg verrassend was deze uitkomst niet. Elke organisatie die geconfronteerd wordt met een halvering van de inkomsten, weet dat dit ten koste zal gaan van de dienstverlening. Dat is glashelder.

Waarom zijn de kosten voor het openhouden van de zwembaden dan eigenlijk zo hoog? Dit komt hoofdzakelijk omdat er in voorgaande jaren te weinig is uitgegeven aan onderhoud. Op deze manier heeft het college moedwillig toegewerkt naar de sluiting. Had men in een eerder stadium fatsoenlijk onderhoud gepleegd, dan waren de kosten niet explosief gestegen.

Het college droeg een aantal argumenten aan: de zwembaden hebben hun technische levensduur bereikt en konden niet meer gered worden. We hoeven maar te kijken naar zwembad de Rozengarde in Doetinchem, om te zien dat dit argument niet opgaat. Rozengarde wordt binnenkort weer helemaal opgeknapt en kan dan weer jaren meer.

Tot zover even de geschiedenis van de zwembaden en hoe het zover heeft kunnen komen. Het college houdt vast aan de voorgenomen subsidievermindering van 50%. Marktpartijen zullen nu benaderd worden om de zwembaden van de gemeente over te nemen. De 3 slecht onderhouden openbare baden gaan in de verkoop. De gemeente is het nooit gelukt ze rendabel te krijgen, zelfs niet zonder de onderhoudskosten te minimaliseren. Vrijwilligers, zwemverenigingen en ondernemers mogen ideeën aandragen om verwaarloosde afgedankte voorzieningen voor de inwoners te behouden. Is dit niet gewoon een taak van de gemeente? Wie bepaalt er welke voorzieningen door de gemeente gesubsidieerd worden? Zolang niet anders is bepaalt, is de gemeente degene die daarvoor hoort te zorgen. Of het nu gaat om riolering, straatverlichting of om zwembaden.

Binnen deze gemeente lijkt de trend om taken over te dragen aan de inwoners om zo de begroting sluitend te krijgen. We gooien er dan een sausje over van burgerparticipatie of noaberschap. Binnenkort mogen we zelf gaan schoffelen in onze wijk en worden we opgezadeld met verwaarloosde zwembaden, die we zelf maar draaiende moeten houden.

De redende engelen moeten de marktpartijen zijn. Gezien de staat van onderhoud van de zwembaden en de daarbij behorende investeringskosten, zal dat geen eenvoudige opdracht worden voor de verantwoordelijk wethouder. In de Gelderlander van 26 januari belooft hij dat er dan in ieder geval 1 zwembad open zal blijven. Financieel gezien kiest hij dan voor de goedkoopste oplossing, namelijk de renovatie van zwembad de Blenk in Uift. De eerder gestelde eis, dat alle doelgroepen bediend moeten worden, laat hij daarmee plotseling vallen.

In de hele discussie mis ik een aantal aspecten. Waarom is er geen vergelijkend onderhoud gedaan tussen de exploitatiekosten van de openbare zwembaden ten opzichte van de kosten van geprivatiseerde zwembaden? Zelfs in vergelijking tot andere openbare zwembaden, constateerde Andres hoge personeelskosten en een te laag budget voor structureel onderhoud. Het is te betreuren dan bureau Andres niet heeft gekeken naar de manier waarop een marktpartij een zwembad zou exploiteren. Tevens is er onvoldoende gekeken naar de manier waarop verenigingen de trainingen en wedstrijden kunnen inplannen in de toekomst.

Een terugtrekkende overheid kan dit alleen doen met instemming van de burgers. In dit traject zijn er drastische bezuinigingsdoelstellingen geformuleerd. Door jarenlang het onderhoud van de zwembaden uit te stellen, heeft men toegewerkt naar de huidige situatie. Zowel het college als de raadsleden acht ik daarvoor verantwoordelijk voor deze vorm van nalatigheid en kortzichtigheid. Als de zwembaden goed onderhouden had, zouden ze gewoon open kunnen blijven.

Een gemeente die kampt met vergrijzing en krimp en aantrekkelijk wil blijven voor toeristen, snijdt zichzelf op deze manier in de vingers. De manier waarop de voorzieningen worden overdragen, lijkt op die van vader, die zijn dochter een verroeste fiets met 2 lekke banden meegeeft, als ze op kamers gaat wonen.

Ik hoop dat dit betoog het college en de raadsleden aan het denken zet en ze laat beseffen dat de voorgenomen bezuiniging van 6 ton de doodsteek is voor het voortbestaan van de bestaande zwembaden en het einde van een aantal watersportverenigingen. Laten we hopen dat het niet zover zal komen.